

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1440/2021
25.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ. бр. 870/21 од 14.12.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 270/21 од 03.06.2021. године, на седници већа одржаној 25.01.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ. бр. 870/21 од 14.12.2021. године, као основан, и **УТВРЂУЈЕ СЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 270/21 од 03.06.2021. године у корист окривљеног АА повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 17 К. бр. 491/2020 од 11.02.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године у коју се урачунава време проведено у притвору од 03.06.2019. године па до 24.03.2020. године. Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци пресуде и окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 270/21 од 03.06.2021. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгане Веселиновић Дупор и пресуда Вишег суда у Београду 17 К. бр. 491/2020 од 11.02.2021. године је преиначена тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА са личним подацима као у изреци првостепене пресуде на основу члана 423. тачка 2) Законика о кривичном поступку ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног

законика, док је жалбу Вишег јавног тужиоца одбио као неосновану. Према окривљеном је на основу одредбе члана 87. Кривичног законика изречена мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци пресуде и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 270/21 од 03.06.2021. године Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 246. став 1. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан и утврди да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 270/21 од 03.06.2021. године повређен закон у корист окривљеног АА, због повреде члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП) није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа не би било од значаја за доношење одлуке, те је након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета утврђује се да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 270/21 од 03.06.2021. године на основу члана 423. тачка 2) ЗКП окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ), јер није доказано да је окривљени учинио дело за које је оптужен.

У чињеничном опису кривичног дела датом у оптужном акту за које је радње окривљени ослобођен од оптужбе наведено је да је окривљени „...неовлашћено ради продаје **преносио** супстанцу проглашену за опојну дрогу...“, док се приликом образлагања ослобађајуће пресуде наводи да је окривљени АА неовлашћено **држао** опојну дрогу канабис у укупној количини 3.003,16 грама, а како по налажењу другостепеног суда, јавни тужилац није пружио суду доказе у погледу тога да је „држање“ ове опојне дроге било ради стављања у промет, већ тврдњу да је окривљени предметну опојну дрогу „држао“ ради даље продаје јавни тужилац заснива искључиво на количини опојне дроге без других доказа који би говорили у прилог оваквог става, то по налажењу другостепеног суда није доказано да је окривљени учинио дело за које је оптужен.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је доношењем побијане пресуде којом је окривљени ослобођен од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 246. став 1. КЗ и повреда кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Радња кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика је алтернативно одређена, те ово кривично дело чини онај „ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко продаје, купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојну дрогу...“.

Основано се поднетим захтевом указује да је другостепеном пресудом повређен кривични закон у погледу дела за које се окривљени гони (члан 439. тачка 1) ЗКП) из разлога што је другостепени суд у побијаној пресуди извео закључак да сама чињеница што је окривљени држао већу количину опојне дроге не значи да је заправо дрогу држао ради даље продаје, те да радња окривљеног не садржи обележје кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, а при том се занемарује да окривљени дрогу није држао, већ је исту преносио скривену у возилу на начин како му се то оптужбом ставља на терет.

Самим тим, наведене околности под којима је окривљени ослобођен од оптужбе за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ указују да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 246. став 1. КЗ, из ког разлога је поднети захтев за заштиту законитости усвојен и одлучено је као у изреци пресуде.

Радња држања и радња преношења су две посебне алтернативне радње извршења наведеног кривичног дела и не могу се поистоветити, па је навођење у изреци пресуде радње извршења „...неовлашћено ради продаје преносио супстанцу...“ а давања аргумената у образложењу другостепене пресуде у погледу држања ради продаје опојне дроге, чини разлоге ове пресуде противречне изреци пресуде. У образложењу пресуде Апелациони суд не даје аргументе у погледу свог става да је окривљени држао, а не преносио, велику количину опојне дроге, како је то оптужбом стављено на терет, нити је разматрао околности у погледу начина и места преношења велике количине опојне дроге.

Изостанак става другостепеног суда о чињеницама које су основ за примену материјалног права, у конкретном случају упућује на то да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања.

На наведени начин учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на коју се основано указује поднетим захтевом за заштиту законитости.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 270/21 од 03.06.2021. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 246. став 1. Кривичног законика у корист окривљеног и повреда кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић